q̃ eripiat:qꝛ nullus pōt eripe niſi deus.⁊ qꝛ ipſe dñi oblit⁹
eſt in ſua ꝓſperitate:deus ipius obliuiſceꝫ in ſua neceſſi-
tate.ſm ꝙ dicit Aug⁹.Hac aiaduerſione pcutiꝫ pctōꝛ: vt
cū moriꝫ obliuiſcaꝫ ſui:q̃ dum viueret oblit⁹ eſt dei.ſ quē
deus liberat nullus pt rape Job.xix.Cū ſit nemo q̃ de ma
nu tua poſſit eruere.Quid autē debeāt intelligere et quo-
modo debeāt cōuerti ad dñm ſubiūgit.

Sacrificium laudis honorificauit me ⁊ il
24 **lic iter quo oſtendam illi ſalutare dei.**

Sacrifi.lau.)ſi qs obtulerit(honorificabit me)dicit do
minus (nō ſacrificiū)pecudū.vñ ſupra reprobauit ſacrifi
cia pecudū.et dixit(imola deo ſacrificium laudis) Nō ꝙ
alia lr̃a habet h̃ qui imolat cōfeſſionē glorificat me.Vñ et
vij. Joſue.fili da gl̃iaꝫ dō ⁊ ꝯfitere ⁊ idica mihi q̃d feceꝛ
Ecci.vij.Sacrificiū ſctificatōis offereſ dño Ecci.xxxv.Sa
lutare ſacrificiū eſt attēdere mandatis(et illic).i.in ſacrifi
cio vel in honoꝛe ē iter.(quo oñdam)id ē manifeſtabo (il
li ſalutare dei)id ē meipm:et bñ(illic)in honoꝛe ē iter.ſm
qd̓ diciꝫ Eccli.xi.In honoꝛe veloci ꝓceſſus illius.Ecce ⁊
honoꝛ et iter.Et nota ꝙ dicit(oñdaꝫ)nō dabo:qꝛ in itine
re.i.in via nō datur plene.ſ oſtendiꝫ ſicut mercatoꝛ blada
oñdit parū de blado et clamoꝛ vini parū vini dat ad ꝑgu-
ſtandū Sap.x.Juſtū deduxit dñs p vias rectas ⁊ oñdit
illi regnū dei Prouer.vlt.Guſtauit et vidit ꝙ bona eſt ne-
gociatio eius(ſalutare dei)xp̄s eſt.de quo Eſaie.lij.Vide
būt oēs termini terre ſalutare dei nr̃i.ſup illō verbū (qua
re tu enarras ⁊c̃.) Notandū eſt ꝙ eſt q̃dā ꝑdicatio frau
dulenta ſicut ꝑdicatio hereticoꝝ.Jo.ij.Omnis hō primuꝫ
bonū vinū ponit ſup mēſam.⁊ cū inebriati fuerint tūc id
qd̓ deterius eſt.Jere.ij.Quid tibi vis in via egypti vt bi-
bas aquā turbidā.i.doctrinā hereticoꝝ.Item alia eſt que
ſtuoſa Eſa.j.Caupones tui miſcēt aquā vino.hoc faciunt
illi q̃ auſteritatē ſcripture compant ꝓpter queſtū.et ita ſūt
ꝯrij dño q̃ aquam ꝯuertit in vinū Jo.ij.Itē alia ē ſuffoca
ta ſeu meretricia.i.oꝛnatu verboꝝ palliata.Prouerbi.vij.
Intexui funib⁹ lectū meū ſtraui tapetib⁹ pictis ex egypto
⁊c̃.i.oꝛnaui ſermonē meū verbis rhetoꝛicis ⁊ ſophiſticis.
Ezech.xxiij.Circūliniſti tibi oculos tuos ⁊ oꝛnata es mo-
do muliebri.Eccli.iiij.Non abſcondas ſapiam in decoꝛe
ſuo.Itē alia eſt inimica mouēs ad riſum cū tamē potius
deberet mouere ad fletū et gemituꝫ.Cañ.ij.Vox turturis
audita ē in terra nr̃a.Ezech.xxxiij.Audiunt ſermones me-
os et nō faciūt.Itē eſt cōtumelioſa.ſ.q̃n alicui cōtumelia
in ſermōe irrogaꝫ.Jaco.iij.Nunq̃d fons de eodē foꝛami
ne emanat dulcē aquā et amarā.Itē alia eſt ſupba.Greg.
Nō ideo ꝑdicant vt velint ſapientes efficere.ſed ſapiētes
querūt vt poſſint ſuā ſciam oſtentare.Itē alia ē importu-
na.Eccli.xx.Ex oꝛe fatui reprobabiꝫ pabola.qꝛ nō dicit eā
in tpe ſuo.p ꝯriuꝫ Prouer.xv.Sermo opoꝛtun⁹ optim⁹
eſt.Itē alia ē ſupflua Eccli.xx.Qui multis vtiꝫ verbis le
dit aiam ſuā.et in lege vir patiens fluxū ſeminis immun-
dus iudicatur.

Predicatio multiplex. [margin note, marked Q]

Pſ. 50

Pſalmus L

Miſerere mei deus ſm magnam miſe
ricoꝛdiam tuam.

Miſerere mei deus)Titulus(Pſalm⁹ dd̓ cū
veniſſet ad eū nathan ꝓpheta q̃n vel q̃m intrauit ad barſa
bee)hui⁹ tituli talis eſt ſenſus.pſalm⁹ iſte ꝯuenit dd̓ pro-
phete agens de pnia et humilitate quā habuit dauid cum
venit ad eū nathan ꝓpheta p ſimilitudinē ꝓpoſitā de oue
paupis redarguēs eum de pctō quod fecit q̃n intrauit vel
redarguens eū q̃m intrauit ad barſabee cui⁹ femine hyſto
ria plana ē vt habeꝫ.ij.Reg.xj.et.xij.et bñ poniꝫ hic pſ.in
ſupioꝛe eñi pſ.egit de terroꝛe iudicij.hic agit de pnia vt cō
tra iudiciū agamus pniam.qꝛ vt habeꝫ Eccli.j.Timoꝛ do
mini expellit peccatū.et vt exēplo dauid ſpemus veniam
pctōꝝ.ſm ꝙ dī zach.xij.Erit q̃ offenderit ex eis in illa die
ſicut dd̓.et qd̓ hētur in.ij.Regū.xij.Multū nos ꝓuocare
dꝫ ad ſpandū ſi hūiliꝫ volum⁹ penitere p quā cito dixit dd̓
peccaui.rñdit nathan.dñs trāſtulit a te pctm̄ tuū.ſ q̄re nō
poniꝫ ibi pſ.iſte.Solutio.qꝛ allegoꝛice ibi de xp̄o exponiꝫ
pnia aūt xp̄o nō ꝯuenit.Itē bñ poniꝫ hic pſ.iſte vt ſit q̃nq̃
geſim⁹ vt noteꝫ ꝙ ſicut in āno q̃nq̃geſimo q̃ iubile⁹ dice-
baꝫ remittanꝫ oīa debita.ita p pniam ⁊ hūilitatē de q̃ hic
agiꝫ impetraꝫ a dño plena remiſſio pctōꝝ vñ intētio ē mo
nere ad pniam.Modus q̃nqꝫ ſunt petitōes.Prima ē dep-
catio.Scdo ꝯfidētia indulgētie ⁊ ablutōnis oñdiꝫ ibi (in
certa et occulta.)Tertio ex ꝯfidētia ſecur⁹ petit deletiōeꝫ
oim pctōꝝ ⁊ plenā reſtitutōeꝫ.ibi(auerte faciē tuā)Quar
to q̃d reſtitut⁹ pſoluat oñdit ibi(docebo)Quito de edifi-
catōe irlm ꝓphetat ibi(benigne fac)Dauid ergo penitēs
⁊ publice ꝯfitens in pſona ſua ⁊ cuiuſlibet penitentis aut
etiā totius eccl̃ie militātis dicit(miſerere)tria ꝑncipaliter
obiecta ſꝫ pctōꝛi i ꝑcedēti pſ.ſ.furtū.adulteriū.⁊ doloſitas
cū dictū eſt ſi videbis furē currebas cuꝫ eo.⁊ cū adulteris
poꝛtōnem tuā ponebas.os tuū abūdauit malitia ⁊ lingua
tua cōcinnabat dolos.Dauid ergo iſtoꝝ ꝯſcius h̃ rñdet
(Miſerere mei de⁹)q.d.q̃ fur ſum vicino ouiculā rapiēs
adulter ſum barſabee illicite ꝯgnoſcēs.⁊ doloſus ſum vri
am innocētē moꝛti exponēs.⁊ ſequūtur tria v̓ba his trib⁹
rñdentia.ſ.dele iniq̃tatem meā:qd̓ ad doloſitatē referri pt
(laua me ab iniq̃tate mea)q̃ſtum ad homicidiū(et a pctō
meo mūda me)q̃ſtū ad adulteriū.duplicē aūt cōfeſſioneꝫ
facit ꝓpheta h̃ ꝑmo cōfiteꝫ ſe miſeꝝ cū dicit(miſerere)q̃a
vt habeꝫ Prouer.xiiij.Miſeros facit pplos pctm̄ ſimiliꝫ
dicat q̃libet veniā ⁊ miſcd̓iam ſperans exēplo Dauid.ex-
audi dñe vocē meā qua clamaui ad te miſerere mei ⁊ exau
di me.zach.xij.Protege dñe irlm et erit q̃ offenderit ex eiſ
in die illa ſicut dauid ⁊ dom⁹ Dauid ſicut dei ⁊ ſicut ange
lus in ꝯſpectu dei.Scdo ꝯfiteꝫ deū miſericoꝛdē cum dicit
(ſm magnā miſcd̓iam tuā)nō ſicut Cayn q̃ dixit Geñ.iiij
Maioꝛ eſt iniq̃tas mea q̃ꝫ vt veniā merear.Itē in h̃ p̓io
verſu notanꝫ quatuoꝛ:grau̓s miſeria.difficilis offenſa.di
oñipotētia et eiuſdē miſcd̓ia.Primū notatur cū dicit(mi
ſerere)qꝛ vbi eſt magna miſeria neceſſaria eſt magna mia
Caſſ.od.Magna ē mia q̃ foꝛmā ſui impoſuit dño mundi
vt panis eſuriret.fons ſitiret.v̓tus infirmareꝫ.vita moꝛire
tur.redēptoꝛ vēdereꝫ.Eccli.xxxv.Specioſa ē mia in tēpe
tribulatōis.Scdm notaꝫ cū dicit(mei)ꝓ graui eñi offen
ſa cui⁹ ꝯſcius ſibi erat tacet ꝓpriū nomē qd̓ odioſum erat
⁊ ꝓponit ꝓnomē qd̓ ſignificat mere ſubaꝫ:ſi ei diceret mi-
ſerere mei dd̓ vel regis:poſſꝫ ei dñs rñdere:nōne tu es dd̓
ille quē ego elegi ſm coꝛ meū:⁊ quē ego regē iſrl̓ feci de p⁹
fetātes accipiēs eū:quō ergo auſus fuiſti offendere me.p
hoc:ergo odioſo ꝓnomē ponit qd̓ ſignat mere ſubſtātiā.
quā dñs fecit:⁊ ideo nō eſt odioſa:qꝛ deus nihil odit eoꝝ
que fecit ſicut dꝫ Sap.xj.Tertiū ſcꝫ potētia notaꝫ ibi(de
us)potēs cui tm̄ ꝓpriū eſt miſereri.vidēs culpā ⁊ vidēs pe
nitētiā.Quartū ibi(ſm magnā miam tuā).pſ.qꝛ magna
eſt mia tua ſup me.⁊ eruiſti aiam meā ex inferno inferioꝛi
Dicit btūs Berñ.ꝙ ſicut ſūt pctā mīma.mediocria.⁊ ma
xima.ita ⁊ mia:pua eñi ē mia dare tpalia.mediocris expe-
ctare ad pniam.magna indignū coꝛonare ⁊ ad gloꝛiā dei
reſtituere.Magna igiꝫ pctōꝛi magna eſt mia Rom.v.vbi
abūdauit delictū ſupabūdauit et gr̃a.et iō in tpe in q̃ ma-
xime abūdauit iniq̃tas:datus eſt xp̄s magna.ſ.elemoſyna
in ꝑmis aūt tpib⁹ pua qꝛ abrahā et moyſes ⁊c̃.

A — De tribus peccatꝭ miſericoꝛdiā petit dd̓ [margin note]

B — Quatuoꝛ q̃ notātur in h̃ v̓ſu. [margin note]

C — De magnitudine ac multitudine miē ⁊ in q̃ dine mia et miſeratio:et penes q̃d attēdanꝫ. [margin note]

Et ſecūdum multitudinē miſerationū tua
rum: dele iniq̃tatem meam.

Et ſm multitudinem)quaſi di.in oñi genere quantita-
tis.ſ.in cōtinuo et diſcreto magna eſt eius miſcd̓ia.Diffe-
rūt tamē miſcd̓ia et miſeratio.qꝛ miſcd̓ia dicit habitū vir-
tutis.miſeratio aūt dicit actū.pſ.miſeratōes eius ſup om
nia opa eius.j.Paral̓.xxj.Miſerationes eius multe ſunt
pſ.In multitudine miſcd̓ie tue exaudi me.Item.pſ.Lau
date eū ſm multitudinem magnitudinis eius.Multitu-
do miſericoꝛdie dei attenditur ſm multitudinem offenſi-
onum vel frequentiam dimiſſionū.Vel ſm multitudineꝫ
offendentium.ſ.quia multa dimittit et multotiens ⁊ mul
tis.Magnitudo vero attenditur iuxta magnitudineꝫ mi
ſerentis.vel peccatoꝝ.id eſt quia magnus eſt q̃ dimittit et

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

magna dimittit. Eſa.lxiij. Miſerationū dñi recordabor ꝛ laudē dñi ſup omībus que reddidit nobis dñs ſm multitudinē bonoꝝ domus iſrael q̄ largitus ē eis ſm indulgētiā ſuam ꝛ ſm multitudinē miſericordiarum ſuaꝝ. ſed quō petit multas q̄ paucas fecit miſericordias. Eccli.xxviij. In hominem ſimilē ſibi nō habet miſericordiam ꝛ de pctīs deprecabitur. Eccli.v. Ne adijcias pctm̄ ſup peccatū: ꝛ ne dicas: miſeratio dei magna eſt. multitudinis pctōꝝ meorum miſerebit̄ miſericordia em̄ et ira ab illo cito ꝓximant. ꝛ notat̄ hic vnitas eſſentie cum dicit (magnā) trinitas pſonaꝝ cū dicit (multitudinē) et ita efficacit̄ miſerearis vt peccatū tollas. et hoc eſt qḋ ſeq̄t (Dele iniq̄tatē meam) in ꝓmū cōmiſſam dele. ſicut ipſe dicit Eſa.xliij. Ego ſum qui deleo iniquitates tuas ꝓpter me. Et.xliiij. Deleui vt nubē iniq̄tates tuas. et quaſi nebula peccata tua. Nubes dicit pctā mortalia. nebulā venialia. ꝛ ideo dele. q2 ſcripta eſt. Diabolus em̄ ſcribit peccata. Iere.xvij. Peccatum iude ſcriptū eſt ſtilo ferreo in vngue adamātino. hanc ſcripturā delet domin9. Coloſ.ij. Delens qḋ aduerſus nos erat cyrographū decreti. qḋ manifeſtū eſt in theophylo (dele) inq̄ʒ de aīa maculā de libro mēoriā. de cōſcientia remordentē vermē. de affectu appetitū. de geſtu erroreʒ. ꝛ q2 quādoqʒ deletur aliqḋ veſtigiū et tamen ibi adhuc apparet aliquod veſtigium. Ideo adiungit.

5 ¶ Amplius laua me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.

¶ (Amplius) q.d. nō tantū dele. ſcḋm et (laua me) vel ſic. (amplius laua me) id ē multū laua me. ſic em̄ habet alia lr̄a. ꝛ merito multū lauari indiget q̄ multum iniq̄natus ē nō em̄ panno ſordido ſufficit ſimplex lauatio. ſꝫ multe lotiones ꝛ cōfricatōes adhibent̄ anteq̄ʒ dealbet̄ ad plenum. ſic ꝛ in aīa. vnde dictū eſt Naaman ſyro leproſo.iiij. Regū.v. Uade et laua te ſepties in Iordane. nō tantū ſemel ſed et ſepties. i. multotiens. q̄ etiā lotus eſt cito iterum aliquā immūditiā cōtrahit q̄ oculos dñi pōt offendere. Iob ix. Si lotus fuero quaſi aquis niuis ꝛ fluxerint velut mūdiſſime manus mee tamē ſordib9 intinges me. laua ergo me ego ſum veſtis tua ꝛ nō debes indui ſordida veſte. ſicut zach.iij. Ieſus erat indut9 ſordidis veſtib9. Eſa.xlix. Omnibus his velut ornamento veſtieris. Eſaie.j. Lauamini mūdi eſtote. et.lij. mūdamini q̄ fertis vaſa domini. Eſt autē triplex lotio. Prima eſt p baptiſmū. Scḋa p penitentiā. Tertia p martyriū. De pma zach.xiij. Erit fons patēs domui Dauid: et habitantib9 hieruſalē in ablutōe pctōꝝ et mēſtruate. De ſecūda infra. Lauabis me ꝛ ſup niuē dealbabor. ꝛ illud qḋ ſupra dictū eſt.iiij. Regū.v. Lauare ſepties in iordane. Iordanis em̄ interptatur deſcenſio coꝝ ſiue riuus iudicij qḋ competit penitētie in qua hō deſcendit p humilitatē: et ipſa ꝓcedit de corde iudicante ſeipm̄. ſicut riu9 de fonte emanat. De tercia Apocal.vij. Lauerūt ſtolas ſuas in ſanguine agni. ꝛ propter hāc etiā multiplicē lauaturā dicit (amplius) q̄ʒ poſſint mundare legales hoſtie. Heb.x. Impoſſibile ſanguine hyrcoꝝ aut tauroꝝ auferre peccata. vel (amplius) id eſt a pena et a culpa. Uel amplius. i. intus vel exterius. iudei lauant qḋ de foris eſt tm̄. Mat.xxiij. Uel (amplius laua me) q̄ʒ alios: q2 ampli9 peccaui.ij. Paral. vlti. Peccaui ſup numeꝝ harene maris multiplicate ſunt iniq̄tates mee. ꝛ infra: indignū ſaluabis me (ſm magnā miſericordiam tuā) Itē quia lauant̄ quedam que tamē nō ſunt pura addit (et a pctō meo mūda me). i. a pctō carnis mee qḋ p corruptiōem carnis contraxi. Auguſtin9. mulier longe libido ꝓpe. longe fuit qḋ vidit: in ſe fuit quo cecidit. Et nota differentiā q2 impietas eſt in deū iniq̄tas in ꝓximū. Item nota his tribus vſibus quattuor verba. ſ. (miſerere) dele (laua) mūda (miſerere) ergo ſm euāgelium nō ſm legem q̄ non remittit. ſm illud Io.viij. Uade ꝛ iā noli ampli9 peccare. Dicit ergo (miſerere mei) tue creature: q2 nihil odiſti coꝝ que feciſti. Sap.xj (Dele) culpā quā nō feciſti (laua) animā quā tua imagine ſignaſti (munda) ſcꝫ corpus quod redemiſti.

D
Triplex lotio.

4 ¶ Quoniā iniq̄tatem meam ego cognoſco: et peccatū meū cōtra me eſt ſemper.

¶ (Quoniā iniq̄tatem) ſupra petijt miſericordiam. hic auteꝫ petit iuſticiā. eo q dñs ꝓmiſit penitentib9 indulgentiā Ezechie.xviij. Quacūqʒ hora ingemuerit pctōr oim iniq̄tatū eius nō recordabor amplius. ꝛ hoc ideo mūda me et miſerere mei (quoniā iniq̄tateꝫ meā ego cognoſco) ꝛ ex eius cognitōe puníor. vnde ſequit̄ (et pctm̄ meū contra me eſt ſp) in cōſcientia remordēte. Nota q peccatū ſiue iniq̄tas multis modis cognoſcit̄. Cognoſcit̄ em̄ vt meretrix. vt monſtꝝ. vt gladius. vt ſerpēs. Cognoſcit̄ aūt meretrix multipliciter. ſ. facie ꝓcaci. Prouerbi.vij. Procaci vultu blandit̄. Item elatis oculis. Eccli.xxvj. Fornicatio mulieris in extollentia oculoꝝ. Item in manu rapaci. Prouer.vj. Mulier viri p̄cioſam animā rapit. Iteꝫ voce. Prouerbio.v. Fauus diſtillās labia meretricis. Itē q2 habet plūbum in ore. q2 verba eius ſemp tendūt ad infernū. zach.v. Ecce mulier vna ſedens in medio amphore ꝛ dixit. hec eſt impietas ꝛ ꝓiecit eam in medio amphore. ꝛ miſit maſſam plumbeā in os eius. Itē cognoſcit̄ iniq̄tas vt monſtrum nume.xiij. ibi vidimus mōſtra q̄dam. peccata em̄ faciunt hoies monſtra. Itē cognoſcit̄ vt gladius. Eccli.xxj. Quaſi rumphea bis acuta omīs iniq̄tas. Itē vt ſerpens eodeꝫ Eccli. quaſi a facie colubꝛi fuge peccata. ideo dicit Iere.ij Uide vias tuas in cōualle (ꝯtra me eſt) Nota q peccatū eſt et ſtat contra hoiem vt accuſator. Ro.ij. Teſtimonium illis reddente conſciētia ipſorum. ꝛ inter ſeinuicē cogitationū accuſantiū. Anſel. a ſiniſtris peccata accuſantia. Itē vt aduocatus. vnde ſignificat̄ in actibus p tertullum oratorē q̄ ꝯ paulū allegauit. Tertull9 ei interptat̄ placēs ſtercore. ꝛ pctm̄ placet ſtercore. i. delectatōe trāſitoria. q̄ a ſctis ſterc9 reputat̄ Phil.iij. Oia dtrimētū feci ꝛ arbitror vt ſtercora vt xp̄m lucrifaciam. Itē vt pliator. Iudicū.iij. Hec ſunt gentes quas dñs dereliq̄t vt erudiret in eis hieruſalē ꝛ oēs qui nō nouerant bella chananeoꝝ. et poſtea diſcerēt filij eoꝝ certare et hr̄e cōſuetudinē pliandi. Item vt ſignū furti. Treñ.j. Cōuolute ſunt iniq̄tates mee. ꝛ impoſite collo meo. Itē vt formido ſupra ſtatuerūt cōtra faciem tuā: et dicit (ſemp) poſſent em̄ eſſe ſicut i multis cōtingit q peccatū ſuū ad tēpus ꝯgnoſcūt ꝛ ad tēpus inde moleſtant̄. ſed ſtatim obliti recidūt in peccatū. ideo dicit (peccatū meū ꝯtra me eſt ſemp. Eccli.v. De ꝓpiciatu pctōrum noli eſſe ſine metu. Geñ.xx. Quocūqʒ preteris memento te dephenſam. ꝛ dicit meū nō alienū. Eccli.xxj. Pes fatui in domū ꝓximi ſui. ꝛ hō pitus ꝯfundit̄ a pſona potentis ſtult9 reſpicit a feneſtra i domū ꝛ vir erudit9 foris ſtabit.

Iniquitas et peccatū multipliciter cognoſcitur.

E
Meretrix ſignis multipliciter cognoſcit̄

F
Qualit̄ peccatū ſtat ꝯ hoieꝫ multipliciter

¶ Tibi ſoli peccaui et malū corā te feci vt iuſtificeris in ſermonibus tuis ꝛ vincas cum iudicar 5

¶ (Tibi ſoli peccaui). i. ꝯtra te imo et cōtra vriā ꝛ ꝯtra totū populū. Solutio vide expoſitōnem ꝛ nō erit obiectio. Tripliciter legit̄ verſus iſte. ꝛ in pma lectōne loq̄tur trinitati. In ſcḋa filio ſcꝫ xp̄o. In tercia patri. Scḋa tamen lectio bifurcat̄ in aliq̄bus. Similit̄ et tercia. Nota ergo q peccat̄ alicui tripliciter. ſ. vel ad iudiciū ſiue vt iudici punienti. vel ad ꝯpatōem ſiue vt nihil delinquēti vel ad offenſaꝫ ſiue vt offenſam patiēti. ſed de tertio mō nō eſt hic expoſitio. nō em̄ pōt dicere vel trinitati vel xp̄o vel patri. (tibi ſoli peccaui) id ē te ſolū offendi. offendit em̄ ꝛ vriā ꝛ pplum. de pmo mō eſt expoſitio in pma lectōe. De ſcḋo in alijs. ſic ergo legit̄ ſm pmā lectōem vt loquat̄ deo trinitati dico (mūda me) q2 ad te ptinet mūdare et lauare ad quē ptinet punire (q2 tibi ſoli peccaui) q2 nō eſt ſupra me alius q̄ʒ tu q̄ poſſit punire. ego em̄ ſum rex et nō eſt aliq̄s pter te ſuper me. Et nota q tria faciūt bonū iudicē. ſ. potentia. ſcientia et iuſticia. potentem confitet̄ dominū cum dic9 (tibi ſoli peccaui) ſicut expoſitum eſt: ſed quia nō ſufficit potentia ſine ſcientia. ideo ſcientem oīa confitetur eum cum ſubiungit (et malum) cōmiſſum in proximum (coram te feci) id eſt te preſente et vidente q̄ vbiqʒ es et oīa noſti anteq̄ʒ fiant feci nō ſolū appetij vel iuſſi.ij. Regum.xij. Interfeciſti eum gladio filioꝝ amon. Item nō tm̄ potentem et ſcientem. ſed et iuſtū confitet̄ eum cū addit (vt iuſtificeris) quaſi dicat (tibi ſoli peccaui ꝛ malum corā te feci) q̄a

G
Tria faciūt bonū iudicem.

adeo iuſtus es (vt iuſtificeris) id ē vt iuſtus ꝛ verax inue-
niaris (in ſermōibus tuis) id ē in verbis oībus q̄ dixiſti.
vnde Mat. xxiiij. Celū et terra tranſibūt: vba autem mea
nō pteribunt. nec mediocriter iuſtus ſicut hoīes quoꝝ iu-
ſticie ſunt ſicut pānus mēſtruate. ſicut dicit Eſa. lxiiij. Sꝫ
ſūme iuſtus ꝛ oēs hoīes iuſticia ſupes. hoc eſt qđ ſequit̄.
qđ cum dicit (vt iuſtificeris ꝛ vincas) id ē ſupes oēs ali-
os in iuſticia (cū iudicaris) id ē cuꝫ mihi ꝛ alijs in iudicio
compatis. Job. xxv. Nunqđ iuſtificari pōt hō compatus
deo. magna aūt eſt humilitas vt dñs velit cū hoīe iudica-
ri. Mich. vj. Judiciū domini cū pplō ſuo ꝛ cū iſrael diiu-
dicabit̄. Jere. xxv. Judicat̄ ipē cum omī carne. ſic ergo le
gitur ſm pmā lectōem in qua loqtur pͥpheta deo trinitati
Scđa auteꝫ lectio in qua loqtur deo hoī. i. xpō eſt ſic (tibi
ſoli peccaui) o xpē. i. ad tui compatōem ſiue vt nihil delin
quenti. qꝛ nullus ē ſine pctō pter te. Jdcirco tu ſolus vere
pōt argꝫere pctōres. vnde ipē dicit iudeis Joh. viij. Qui
ſine pctō eſt veſtrū pmus in illam lapidē mittat. Joh. xix.
Quare me pſeqmini ſicut deus. q. d. cū ſitis hoīes pecca-
tores: quare me pſeqmini acſi eſſetis ſine pctō. ſicut deus
ibi Grego. Tāto iuſtus deus alios punit qn̄to in ſe nō ha
bet quo puniet̄. Roñ. iij. Oēs peccauerūt ꝛ egent gloria
dei: et ideo bene dicit (tibi ſoli peccaui vt iuſtificeris in ſer
monib⁹ tuis) ſicut pmo expoſitū eſt: ꝛ vincas oēs in iuſti-
cia (cum). i. qn̄uis (iudicaris) iniuſte a pylato ꝛ iudeis: vel
ſic (vt vincas) diabolū et morte (cum) id ē qn̄ (iudicaris)
ab illis iniqs. Apocal. v. Vicit leo de tribu iuda. Oſee. xiij
Ero mors tua o mors: h̄ eſt ſecūda lectio. ſm autē terciaꝫ
lectōem in qua ad deū patrē loqtur eodē mō legitur ſicut
in pma lectōne: vſqꝫ ibi (vt iuſtificeris in ſermōib⁹ tuis)
id ē vt iuſtus ꝛ verax appareas in pmiſſis qbus pmiſiſti
mihi dicens: de fructu vētris tui ponam ſup ſedem tuam
et ideo petit vt mūdetur ab hoc vt hec pmiſſio impleatur
qꝛ qdam dicebāt q pter peccata dauid impediret̄ illa p
miſſio nec de eo xpūs naſceret̄. ſed nō aduertebant cū dici-
tur infra. Jurauit dñs dauid veritatē ꝛ nō fruſtrabit̄ euꝫ
de fructu ꝛc. vel alit᷑ (vt iuſtificeris in ſermōibus tuis) q
bus pctōribus penitentib⁹ veniā pmiſiſti. dicebant enim
q tantū peccauerat dauid q deus non remitteret ei petm̄
cōtra quos dicit btūs Bern. Maior eſt xpi pietas q̄ que
uis iniqtas (et vincas) id ē de mendacio puincas illos q
dicūt te nō implere pmiſſa (cū iudicaris) ab eis nō facere
qđ pmiſiſti. ſiue de filio incarnando ſiue de venia largien
da. ſupra dixit in genere tibi ſoli peccaui. nūc autē deſcen-
dit et cōfitetur ſpecialiter ꝛ incipit a peccato originali di-
cens cōſequenter.

5 Ecce enim in iniqtatibus conceptus ſum et in peccatis cōcepit me mater mea.

h

In triplici iniqtate cōcipit̄ hō.

(Ecce) nō zelo (iniqtatibus) id ē in originalib⁹ q.d. talis vt
pronus ſim ad peccādum actualiter (cōceptus ſuꝫ) in tri
plici iniqtate cōcipitur hō. ſ. in peccato originali. Roñ. iij.
Oēs peccauerūt ꝛ egent gloria dei. vel in pnitate ex fomi
te Geñ. viij. Senſus et cogitatio humani cordis pni ſunt
ad malū ab adoleſcentia. Jtem infirmitate. j. Coꝛ. xv. Se
minatur in infirmitate ꝛ ſurgit in vtute. de his tribus dici
tur Ezech. xxj. Jniqtatem iniqtatem iniqtatem ponā eā.
(et in peccatis) id ē in ꝯcupiſcentijs libidinis q peccatum
eſt niſi p bonū ꝯiugij excuſaret̄ (cōcepit me mater mea) h̄
quare dicit pluraliter iniqtatibus: ſunt ne plura peccata
originalia. Jtem ſup illud Roñ. iiij. Beati quoꝝ remiſſe
ſunt iniqtates. dicit Glo. Jniqtates id ē originalia. Solu-
tio. dicit̄ pluralit̄ pter pluralitatē ſequele miſerie ꝛ pene
vel pter pluralitatē noīm originalis peccati. habet enim
xv. noīa vt colligi pōt in glo. iiij. Roma. et. v. Sed nunqđ
cōfitendum ē originale peccatū cuꝫ in baptiſmo deleatur
vtiqꝫ. hic dicit frater Johes Sed ego nō credo cū omino
ſit extra voluntatē noſtrā. et de volūtarijs tm̄ debet eē cō
feſſio. nec dauid confitet̄ peccatū originale niſi vt oſtēdat
miſerie ſue cōtinuatōeꝫ ſi peccat hō peccatū actuale redit
et originale. ſm illud Eſa. lxv. Remetiar opus coꝝ pmuꝫ
in ſinum. Eccli. xxv. Donec reddat ei ſm actus ſuos ꝛ ſm

i

Quare originale peccatū nō eſt confiteñ:

opera ade. ꝛ ecce actuale et originale. Eſa. xliij. Pater tu⁹
pmus peccauit et interpꝛetes tui puaricati ſunt in me. et
(in peccatis ꝯcepit me mr̄ mea) ideo optauit Jere. xx. Di
cens audiat clamorē mane ꝛ vlulatū in tpe meridiano q
nō me interfecit a vulua vt fieret mihi mr̄ ſepulchꝝ ꝛ vul
ua eius ꝯceptus eternus. ſed quō dicit h̄ dauid (in iniqta-
tibus ꝛc.) Nōne dauid fuit genitus ꝛ ꝯceptus in mrimo-
nio ſācto. et ad Heb. xiij. Dicit̄ honorale ꝯiugiū ꝛ in omi-
bus thorus imaculatus ꝛ ipē xps interfuit nuptijs ꝛ bea-
ta virgo vt habet̄ Joh. ij. Et dicit̄. j. Coꝛ. vij. Qꝛ non pec
cat virgo ſi nubat. Solutio iniqtatibus cōtractis a paren
tibus. qꝛ dicit Cryſ. Qꝛ cōiugiuꝫ et ſi nō ſit peccatū: tamē
malū eſt malitia pene. ꝛ quia in opere eius de facili fit ma
lum: nunqꝫ eñ aliter dicit apoſtol⁹: ſm indulgentiā hec di
co. ſi eñ ſimplicit̄ bonū eſſet vane cōpeteret indulgentia.
Jtē dicit Cryſoſtom⁹. q nunqꝫ pmittit̄ premiū abſtineri
a bono: ſed abſtineri a ꝯiugio pmittitur pmium. ergo con
iugiū nō eſt ſimplicit̄ bonū. Sed adhuc obijcitur: videtur
q dauid velit refundere crimē peccati ſui in parētes: ꝛ ſic
in deum. ſicut eua Geñ. iij. Solutio. et ſi veꝝ dicat q con-
traxit peccatū originale a pentibus: nō tamen h̄ dicit vt ſe
excuſet: ſed vt miſeriam ſuā magis manifeſtat: ꝛ quare h̄
faciat ſubdit.

k

David q̄re dicit ſe cōceptū in iniqtatib⁹ cū eēt de matrimonio ſācto: ꝛ q̄re mrimoniū nō ſit ſimplr bonum.

Ecce enim veritatē dilexiſti incerta ꝛ occulta ſapientie tue manifeſtaſti mihi. 7

(Ecce eñ veritatē) quaſi dicat ideo ita confiteoꝛ ꝛ mani-
feſto miſeriam meā (eñ) quia (ecce) in euidēti eſt (qđ di
lexiſti veritatē) in cōfitente accuſante ſeipm: qꝛ ſi ipē accu
ſat tu excuſas. ſi ipē agnoſcit tu ignoſcis: vnde ſupra dixi:
cōfitebor aduerſum me iniuſticiā meam dño ꝛ tu remiſi-
ſti impietatē peccati mei. ꝛ qn̄tum iſte veritatē dilexit: pa-
tuit in latrone Luce. xiij. Qui cū dixiſſet nos qdem iuſte:
nam digna factis recepimus. Poſtea audiuit a dño. Ho-
die mecū eris in paradiſo: eſt autē triplex alia veritas quā
dñs diligit. ſ. veritas vite. veritas doctrine. veritas iuſticie
Veritas vite contra hypocriſim. Math. vij. Veniunt ad
vos in veſtimētis ouiū: intrinſecus autē ſunt lupi rapaces
Doctrine contra hereſim. Treñ. ij. Prophete tui viderūt
tibi falſa ꝛ ſtulta. Juſticie contra acceptōnem pſonarum.
Prouer. xx. Pōdus ꝛ pondus mēſura et menſura vtrūqꝫ
abominatio eſt apud deū: hāc triplicē veritateꝫ diligit dñs
ſed miſeri hoīes magis diligūt vanitateꝫ: vñ ſupra filij ho
minū vſqꝫquo graui corde vt qd diligitis vanitatē ꝛ que-
ritis men. nō pōt dici diminute ſunt veritates a filijs ho-
minū. ꝛ ideo abundāt coꝝ ꝯtraria. de qbus Oſee. iiij. Nō
eſt veritas nō eſt miſcdia nō eſt ſciencia dei in terra. vl' (di
lexiſti veritatē) rei ꝛ fidei puram nō figuras ꝛ vmbrā (In
certa ꝛ occulta) Secūda ps ſm Caſſiod. vbi ex auctorita-
te dei manifeſtātis occulta oſtendit̄ cōfidentia ablutōnis
vnde dicit (Jncerta ꝛ occulta ſapiētie tue manifeſtaſti mi
hi) qđ duplr̄ pōt intelligi incerta ꝛ occulta ſapie. i. incar-
natōem paſſionē ꝛc. filij tui myſteria q eſt ſapientia tua o
pater (manifeſtaſti mihi) eccľie p pphetie reuelatōem: q
tñ alijs qbuſdā oino occulta qbuſdā vero licet nō penit⁹
occulta. tñ incerta fuerūt hec ſignificata fuerūt Apoca. v.
vbi dicit̄. Vidi in dextra ſedentis ſup thronū libꝝ ſcriptū
intus ꝛ foris ſignatū ſigillis. vij. Sedēs ſup thronū eſt fili
us dei. liber ē ſacra ſcriptura. vij. incerta ꝛ occulta q mani
feſtata fuerūt pphete ꝛ etiā eccleſie. Pmū ſigillū eſt con
ceptio qđ figuratū eſt Eſa. viij. Acceſſi ad pphetiſſam ꝛ cō
cepit et peperit filiū. ꝛ in vellere gedeonis rore compluto.
Judicū. vj. Secūdum ſigillū eſt natiuitas qđ ſignificatū
eſt Geñ. xxj. Jn ortu yſaac ꝛ in rubo ſine cōbuſtione ardē-
te. Exo. iiij. Et in virga aaron florēte ꝛ frondēte ꝛ fructum
faciēte ſine oī cultura. Nūe. xvij. Terciū eſt paſſio dñi qđ
figuratū eſt in imolatōe vitule rufe. Nume. xix. Et in imo-
latōe agni paſcalis. Exo. xij. Et in imolatōe hyrci. Nume.
xv. ꝛ in occiſione abel. Geñ. iiij. Vñ Apocal. xiij. Agnus q
occiſus ē ab origine mūdi. i. pfiguratus occidi. Quartū eſt
reſurrectio. qđ figuratū eſt Geñ. xxviij. Vbi dī cū euigilaſ
ſet iacob de ſomno: ꝛ poſt mane ſurgēs iacob tulit lapidē

l

Triplex vitas quā dominus diligit.

Figura.

m

Sigilla ſepē de xpi incarnatōe occulta. & manifeſta eccľie et fidelib⁹

quē ſuppoſuerat capiti ſuo ⁊ erexit in titulū fundēs oleū deſup. Jacob xp̄s ſomnus mors lapis quē ſuppoſuit capiti humanitas quā ſuppoſuit diuinitati in morte quē erexit in titulū in reſurrectōe qn̄ aſcēdit in iubilatōe fudit oleum deſup. i. gaudiū eternū Eſa. lxj. Oleū gaudij ꝓ luctu vel lapis fundamentū eccleſie. i. xp̄s quem erexit in titulū qn̄ eccleſiā dilatauit ⁊ exaltauit fundens deſup oleū grē. Quintū eſt aſcenſio (ꝙ ſignificatū eſt. iiij. Reg. ij. In aſcēſu helye. Sextū eſt ſpūſſancti qꝺ figuratū ē. iij. Reg. xviij In deſcēſu ignis ſup altare. Septimū eſt aduētus dn̄i. de quo Dan̄. vij. Judiciū ſedit ⁊ libri apti ſūt: h̄ ergo incerta q̄ deus manifeſtauit ꝓphe: manifeſtauit etiā nobis per rei exhibitionē ꝑ veritatis aptam p̄dicationē: ꝑ interiorē illuminationē Luce vlti. Aperuit illis ſenſum vt intelligerent ſcripturas Joh. xv. Omnia quecūqꝫ audiui a patre meo nota feci vobis: vel (incerta ⁊ occulta) ſunt ea que dicit b. Bern̄. Deus hō mater virgo cor fidele. Itē Math. xiij. ⁊ Luc. viij. Uobis datū eſt noſſe myſteriū regni dei ceteris aūt in ꝑabolis ⁊ ꝯfitet̄ h̄ petm̄ ingratitudinis q̄ etiā alia redeunt. q. d. ſciēs fui eñ ſciēter peccaui Luce. xij. Seruus ſciens voluntatē dn̄i ⁊ non faciēs vapulabit multis. Dicit ergo (incerta ⁊ occulta manifeſtaſti mihi) hoc videtur falſum: ſm̄ illud Eccl's. ix. Omnia ⁊ in futurū reſeruātur incerta. Solutio iſte loquebat̄ ꝓphetico ſpiritu ⁊ dn̄s amico ſuo reuelat Hiere. xxxiij. Clama ad me ne ceſſes: ⁊ ego exaudiā te ⁊ annūciabo tibi grandia ⁊ firma q̄ neſcis vel (incerta ⁊ occulta ſapie tue). i. cognitōis tue. ſ. remiſſionē peccatorū manifeſtaſti mihi: ꝑ nathan ꝓphetā qui dixit mihi tranſtulit a te dn̄s petm̄ tuū: ⁊ q2 ſic (manifeſtaſti mihi) ꝯfidēter dico quidē.

8 ¶ Aſperges me dn̄e yſopo ⁊ mundabor: lauabis me ⁊ ſup niuem dealbabor.

N
yſop⁹ q̄d it et q̄d ſignificet.

¶ Aſpges me dn̄e yſopo). i. humilitate pnie: yſopus em̄ ē herba humilis petrinis locis radicitus adherens medicinalis tumorēqꝫ pulmonis ſanās: vn̄ ſignat humilitatem que in xp̄o petra radicat̄ ⁊ tumorē ſupbie ſanat: qua (aſpges me) Dicit ꝓpheta in pſona eccleſie ⁊ mūdabor a ſupbia ⁊ alijs vicijs Prouer. vij. Aſpſi cubile meū mirrha ⁊ aloe ⁊ cinamomo: hec ſunt amara ⁊ odorifera ⁊ ſalutifera ⁊ certe cum zelo nihil amarū Can̄. ij. Lectulus noſter floridus ⁊ aſpgens (lauabis me) ꝯtritōe cordis dicit dauid: ſicut aqua bapti. lauabis petōres tpe grē (⁊ ſup niuē dealbabor). i. incōpabiliter ero albus ſine macula nigredinis peccati ſic dicere debet penitēs (aſpges me yſopo). i. penitentiali humilitate que ſignat̄ yſopo. Sunt em̄ multe ꝓprietates yſopi: que pnie ꝯgruūt q̄ notant̄ his verſibus.

O
Multe ꝓprietates yſopi que pnie ꝯgruunt.

Verſus ¶ Parua calens pectus purgans petroſa ſcreatrix.
¶ Ius ſapidat pleure ꝯgrua ſpargit aquā.

¶ Hec ꝯueniūt pnie q̄ debet eſſe humilis: h̄ eſt parua: q2 exultabūt oſſa humiliata ⁊ i veritate parua ē. i. breuis ſm̄ illud. ij. Cor. iiij. Id em̄ q̄ in pn̄ti eſt momentaneū eſt ⁊ leue tribulationis nr̄e ⁊c. idem debet eſſe calens ꝑ charitatem. Ps̄. Concaluit cor meū intra me. purgās ꝑ ꝯtritionē. Ps̄. Cor ꝯtritū ⁊ humiliatū deus nō deſpicies. Item eſt petroſa in duris locis creſcēs ecce ſatiſfactio q̄ dura ē ieiunijs vigilijs diſciplinis ⁊ hmōi. viij. Can̄. Dura ſicut infernus emulatio. Item ſcreatrix eſt. i. facit ſcreare ecce ꝯfeſſio Eccli. xxxj. Surge e medio ⁊ vome ⁊ refrigerabit. Item ius ſapidat q2 pnia etiā corpus temperat ⁊ a luxuria refrenat Math. xvij. Hoc genus nō eijcit̄ niſi ꝑ orationem ⁊ ieiuniū. Item pleure valet. i. coſte: multū em̄ valet flagellari: ideo dicit dauid: qm̄ ego in flagella paratus ſum. Item ſpargit aquam q2 acquirit gratiā. et tangunt̄ hic duo genera mundatiōis. ſcꝫ venialium ⁊ mortalium: vnde dicit (aſpges me ⁊ mūdabor) q̄ntum ad venilia (lauabis) quo ad mortalia bapti. ⁊ pnia dimittunt̄: venialia aūt delent̄ ꝑ multa que notant̄ his verſibus.

Verſus ¶ Confiteor tondor reſpergor cōteror oro.
¶ Signor edor dono ꝑ q̄ venialia pono.

¶ De cōfeſſione Jaco. vlt. Confitemini alterutrū pctā veſtra. De tonſione Luce. xviij. Percutiebat publicanus pectus ſuum. De reſperſione hic ⁊ Num̄. xix. De cōtritōne

P
Pctā venialia delē tur ꝑ mlta

infra cor contritum ⁊ humiliatū ⁊c. De orōne Math. vj. Sic aūt orabitis. De ſignatione Leuit. vj. Sic bn̄dicetis filijs iſrl'. De eſu. Math. xxvj. Comedite ex hoc oēs videlicet de ſacro corpis dn̄i. De dono. ſ. de elemoſyna Eccli. iij Ignem ardentem extinguit aqua ita ⁊ elemoſyna reſiſtit peccatis. Item de dono. i. de ꝯdonatiōe Math. vj. Si em̄ dimiſeritis hominibus pctā eorū dimittet ⁊ vobis pr̄ veſter celeſtis delicta veſtra. Dicit ergo (aſpges me yſopo). i. pnia humili (⁊ mūndabor) ab immūdicijs venialium. (lauabis me) aqua lachrymarū (⁊ ſup niuem dealbabor) remota nigredine ⁊ ſanguine mortaliū peccatoꝝ Ezech. xxxvj. Effundam ſup vos aquam mundā ⁊ mundabimini ab omnibus inquinamētis veſtris ⁊ ab vniuerſis ydolis veſtris. i. peccatis mundabo vos: vel ſic vt ꝑ quattuor verba quattuor diuerſa notent̄ (aſpges me yſopo). i. humilitate vt dictum eſt ſupra qua ꝓprie aſpergi dr̄: q2 ſicut aſperſio plantas fecundat. Ps̄. Ualles abundabunt frumento. ⁊ cōglutinat virtutes. Greg. Qui ſine humilitate ceteras virtutes congregat quaſi puluerem in ventū portat (⁊ mundabor) ꝑ ꝯtritionem (lauabis me) ꝑ ꝯfeſſionē et (ſup niuem dealbabor) ꝑ ſatiſfactionem Eſa. j. Si fuerint peccata veſtra vt coccinum quaſi nix dealbabunt̄: ⁊ ſi fuerint rubra quaſi vermiculos velut lana alba erunt: ſed q2 ex mundatōe ſequit̄ leticia ⁊ poſt luctum pnie gaudiū glorie bene ſubiungit.

9 ¶ Auditui meo dabis gaudium ⁊ leticiam ⁊ exultabunt oſſa humiliata.

¶ Auditui meo dabis gaudiū). i. fidei ⁊ obediētie que fiūt ꝑ auditum Rom̄. x. Ex auditu fides ⁊ ſunt in obſeruatōe p̄cepptorum. Unde. vj. Sap̄. Cuſtoditio a p̄ceptis legū cōſummatio incorruptōis eſt. Ps̄. In cuſtodiendis illis retributio multa. ſ. (leticia) mentis (dabis) de tua gratia q2 nō ſunt condigne paſſiones huius tpis ad futurā gloriam que reuelabit̄ in nobis Rom̄. viij. (Gaudium ⁊ leticiam) ex parte anime) ⁊ exultabunt ⁊c) q̄ntum ad corpus: ſed (gaudium (eſt ex parte aie in actione (leticia) in ꝯtemplatōe. Unde Eſa. lj. Gaudium ⁊ leticia inuenient̄ in ea: vl' (gaudium) pōt dici quo ad aiam (leticia) quo ad os (exultatio) quo ad corpus. Item (auditui meo). i. cōfeſſiōi mee Can̄. viij. Qui habitas in hortis fac me audire vocē tuā (dabis gaudium) ſine murmure cordis (⁊ leticiā) ſine cōtradictione oris. vel (auditui) lectionum ⁊ p̄dicationum Eccli. xxiiij. Qui audit me non ꝯfundet̄ (exul. oſſa humiliata) ꝑ oſſa fortitudo carnis intelligit̄ (que humiliata). i. mortificata exultat. Un̄ in ps̄. Cor meū ⁊ caro mea exultauerūt in deum viuum. Glo. dicit ibi caro edomita: ꝓpter hoc bn̄ dicit Job. vij. Elegit ſuſpēdium anima mea ⁊ mortem oſſa mea: ⁊ dicit Greg. Sup illum locum cum mentis intentio ad alta ſe ſubleuat oēm in ſe fortitudinē vite exterioris necat. Ps̄. Letati ſumus ꝓ diebus quib⁹ nos humiliaſti annis quibus vidimus mala: vel (oſſa humiliata) ſunt virtutes humiles: De quibus dr̄ in ps̄. Oſſa mea ſicut cremiū aruerunt: ⁊ alibi dum confringunt̄ oſſa mea: hec (oſſa exultabūt humiliata) q2 ſicut habetur. iiij. Regū. iij. Uaſa vacua repleuit helyſeus: ſic dn̄s humiles replet gaudio ſpūſſancti Luce. j. Exultauit ſp̄us meus in deo ſalutari meo: q2 re. hu. an. ſuc. Item oſſa que ſuſtinēt totam corpis machinam ſunt p̄lati qui portant totam eccleſiam Job. ix. Sub quo curuant̄ qui portāt orbē. j. Regum. ij. Dn̄i ſunt cardines terre ⁊ poſuit ſup eos orbem: alba ſunt oſſa exterius ꝑ qualitatem ⁊ medulata i interi⁹ ꝑ charitatem Hiere. xxxj. Inebriabo animas ſacerdotū pinguedine. Ps̄. Omnia oſſa mea dicēt dn̄e q̄s ſilis tibi hoc ſi eſſent humiliata ſine dubio exultarēt Prouer. xxix Humilem ſpm̄ ſuſcipiet gloria Ezech. xxxvij. Oſſa arida audite verbū dn̄i ecce ego intromittā ſpm̄ in vobis ⁊ viuetis Prouer. xvij. Sp̄us triſtis exiccat oſſa.

Q
Qualit̄ ꝑ oſſa caro ꝟtutes ⁊ p̄lati intelligunt̄ ⁊ hic hūiliata exultent.

10 ¶ Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates mea dele.

¶ Auerte faciē tuā) Tercia ps vbi ex ꝯfidētia ſecurus petit deletio oim petoꝝ: vn̄ dicit (auerte). q. d. vt ad illam le

ticiam pueníre poſſim hec que ſequunt̃ facias mihi p̃mo (auerte faciem tuam a pctis meis) qꝫ ſi iniquitates obſer uaueris dñe dñe quis ſuſtinebit: ꝫ quõ dicit (auerte faciẽ tuam) cum alibi dicat: oñde nobis faciẽ tuã ⁊ ſal.eri. Jtẽ ne auertas faciẽ tuã a me: ⁊ ſilis ero deſcen.in lacũ. Solu tio duplex eſt facies dñi.ſ.facies miſcdie ⁊ facies iuſticie: miſcdie faciem vult cõuerti: ꝫ faciem iuſticie vult auerti. De p͛ma in pꝰ. Ne auertas faciẽ tuã a puero tuo. De ſe cunda hic: hee due facies figurate ſunt Ezech.xlj. Ubi dꝛ due facies habebat cherub: faciẽ hoĩs iuxta palmã ex hac pte: ⁊ faciẽ hoĩs iuxta palmã ex alia pte expſſam. P͛ma palma xp̃s fuit in p͛mo aduẽtu: ⁊ tunc habuit faciem hu manã.ſ.miſcdie ⁊ hec palma tangit̃ hic cum dicit (vt vin cas cũ iudicaris) Scd̃a palma erit in ſcd̃o aduẽtu.et tũc habebit faciem leonis.ſ.iuſticie quã petit hic auerti vide at ergo pctã mea facies miſcdie et nõ facies iuſticie. Pſ. Vultus aũt dñi ſup faciẽtes mala ⁊c̃. Abacuc.j. Mundi ſunt oculi tui dñe ne videas malũ: ⁊ nõ tm̃ (auerte faciẽ) ſed (⁊ dele) tua noticia puniente (oẽs iniquitates meas) nõ vna tm̃ aut duas: hoc eſt cõtra illos qui nõ plene cõfi tent̃ vel penitẽt (ſic em̃ ſunt delenda pctã vt nec in memo ria habeant̃ niſi ad deteſtãdũ qđ ſignificatũ eſt Exo.xvij. Ubi dꝛ delebo memoꝛiã amalech de ſub celo. Amalech in terp̃tat̃ gens bꝛuta ⁊ ſignat pctm̃ ſiue multitudinẽ pctoꝝ que bꝛuta ſũt ſm̃ effectũ: qꝫ bꝛutum.i.nõ vtentẽ rõne red dunt hoĩem.j.Reg.xv. Percute amalech ⁊ demolire vni uerſa eius.

11 ¶ Coꝛ mundum crea in me deus: ⁊ ſpirituꝫ rectum innoua in viſceribus meis.

¶ Coꝛ mundũ ⁊c̃) ſupra dep̃catus eſt cõtra mala vt amo uerent̃. hic autẽ oꝛat ꝓ bonis vt dent̃ cum ſubiungit (coꝛ mundũ crea in me deus) crea dicit.i.ex nihilo qꝫ eſſe mo rale pdiderat ſm̃ ꝙ pctõꝛi dꝛ Ezech.xxviij. Nihil factus eſt. Pſ. Ad nihilum redactus ſum ⁊ neſciui Hiere.v. Au di popule ſtulte qui non habes coꝛ (coꝛ mundũ) quo poſ ſim deũ videre. qꝫ ſicut dꝛ Math.v. Beati mundo coꝛde qm̃ ipſi deũ videbũt: ⁊ merito petit hoc a dño qꝫ a ſe non põt habere. Vñ Prouer.xx. Quis põt dicere mundũ eſt coꝛ meũ: ⁊ in hoc petit naturaliũ reſtitutionẽ: qꝫ ꝑ pecca tum vulneratus fuit in naturalibus ⁊ ſpoliatus gratuitis vñ ſcd̃o petit reſtitutionẽ gratuitoꝝ quibus ſpoliatꝰ fue rat: vñ addit (ſpm̃ rectũ innoua in viſceribus meis).q.d. ſpm̃ meũ inueteraui ꝑ pctm̃ ⁊ ad carnalem voluptatẽ in curuaui Baruch.iij. Quid eſt iſrl̃ ꝙ in terra inimicoꝝ es inueteraſti in terra aliena. Pſ. Jnueteraſti inter oẽs inimicos meos: ꝫ tu fac eſſe nouuꝫ ⁊ rectum vt rectus ad celeſtia dirigat̃ ⁊ nouus gratiam tuã recipiat Math.ix. Nemo mittit vinũ nouum in vtres veteres: ꝫ vinũ nouũ in vtres nouos mittunt Ezech.xj. Dabo eis coꝛ nouum ⁊ ſpm̃ nouũ tribuã in viſceribus eoꝝ (rectũ) dicit non ſi cut in Job.xvj. Dicit̃ effudit in terra viſcera mea.i.in ter renis ⁊ vtiqꝫ nõ eſt ſanus ſed magnum ⁊ letabile vulnus habet cuiꝰ viſcera effundẽt̃ in terra ſicut iude Act.j. Dif fuſa ſũt oĩa viſcera eius vel de ſpũ increato dꝛ (ſpm̃ inno ua in viſceribus meis).i.ſpm̃ſanctũ infunde coꝛdi meo q̃ dꝛ nouus ⁊ rectus ab effectu qꝫ innouat ⁊ rectificat ſicut dꝛ demoniũ mutũ Luce.xj. De innouatõe pꝰ. Emitte ſpi ritũ tuũ ⁊ creabunt̃. De rectificatõe dicit Augꝰ. Spũs re ctus eſt quo fit vt aĩa in veritate querẽda deuiare atqꝫ er rare nõ poſſit. vñ in hymno ſpũſſancti dꝛ ductoꝛe ſic te p̃ uio vitemus omne noxiũ: iõ aũt (auerte faciẽ tuã a pctis meis ⁊ coꝛ mundũ crea in me ⁊c̃.)

12 ¶ Ne ꝓijcias me a facie tua: ⁊ ſpm̃ſanctum tuum ne auferas a me.

¶ Ne ꝓijcias me a facie tua) qꝫ ſic pctã mea reſpicias et in mũdicia coꝛdis pſeuerem: ꝓijcies me: qꝫ ꝓpter pctã ꝓij cis hoĩes. Vñ Eſa.xxxiij. Jrritum factum eſt pactum ꝓie cit ciuitates nõ reputauit hoĩes Hiere.vj. Malicie eoꝝ nõ ſunt cõſumpte argentũ repꝛobum vocate eos: qꝫ dñs ꝓiecit illos: vel põt legi (ne) nõ piunctionaliter ꝫ aduer bialiter vt dependeat a p̃cedẽtibus (ne).i.nõ (ꝓijcias me a facie tua).i.ne abſoꝛbear maioꝛi triſticia deſperãdo: ſu pra ego dixi in exceſſu mentis mee ꝓiectꝰ ſum a facie ocu loꝝ tuoꝝ Gen.iiij. Ecce eijcis me a facie tua hodie: ſed eſto ſimplex ⁊ nõ ꝓijcieris ſm̃ illud.viij. Job. deus nõ ꝓ ijcit ſimplicitatem.q.d. hoĩem nõ ꝓijcit ꝫ hoĩs pctm̃ Eſaie xxxviij. Pꝛoiecaſti poſt tergũ tuũ oĩa pctã mea Mich.vl. Deponet oẽs iniquitates nr̃as ⁊ ꝓijciet in ꝓfundum ma ris.i.ſup dyabolũ (⁊ ſpm̃ſanctũ tuum).i.ſpm̃ ꝓphetie vel donũ ſpũſſancti q̃ pctm̃ meũ cognoſco ꝯfiteoꝛ ⁊ peniteo. (ne auferas a me) ꝫ ſpm̃ malũ ſm̃ qđ ꝓmiſiſti.xiij. Zach Spm̃ immundũ auferã de terra: dicẽdo aũt (ne auferas) petit pſeuerãtiam ⁊ pñtiam ſpũſſancti ꝯtinuã.j. Paral. xix. Semꝑ in meditatõe ⁊ veneratõne tui mens iſta ꝑma neat. Jn p̃cedẽti ergo verſu cum dixit (ſpm̃ rectũ innoua ⁊c̃) petijt gratiarũ collationẽ: hic aũt petit ꝯſeruationem cum dicit (ſpm̃ſanctũ tuũ ne auferas a me) dico (ne aufe ras) ꝫ ꝑ pñtiam eius.

¶ Reddi mihi leticiam ſalutaris tui: ⁊ ſpi ritu pꝛincipali confirma me. 13

¶ Redde mihi) penitẽti (leticiam) quã pꝛius habui: ſed ꝑ pctm̃ amiſi (leticiam (dico nõ mundi: de qua Prouerb.ij. Letant̃ cum malefecerint exultãt in rebus peſſimis: ꝫ (le ticiam ſalutaris tui).i.de ſalutari tuo.i.de filio. vñ alia lr̃a habet leticiam ieſu tui Eccli.xj. Dulce lumen ⁊ delectabi le eſt oculis videre ſolem.i.cognoſcere xp̃m qui eſt ſol iu ſticie ⁊ lumen verũ qđ illu.oẽm ho.ve.in hunc mundũ: ſi ne cuiꝰ cognitiõe nõ hr̃ leticia ſalutaris: Vñ dicit Thob. v. Quale gaudium mihi erit qui in tenebꝛis ſedeo ⁊ lumẽ celi nõ video ⁊ ne redditam leticiam iterũ amittam (ſpũ p̃ncipali).i.ſpũſſancti gr̃a (ꝯfirma me) vt de cetero in pec catũ nõ cadam. Alia lr̃a habet potẽti ⁊ potenti bñ ꝯpetit alios ꝯfirmare: vñ dictum eſt aplis Act.j. Sedete in ciui tate quouſqꝫ induamini virtute ex alto. Jtem ſpũs pꝛin cipalis põt dici ſpũs ſapie qui p͛mo ponit̃ q̃ſi pꝛinceps. Eſa.xj. Vel ſpũs foꝛtitudinis qꝫ pꝛĩcipes facit dñari ⁊ do minos pꝛincipari. Jtem ſpũs timoꝛis: qꝫ eſt pꝛincipiũ ſa pientie Prouer.j. Quilibet iſtoꝝ ꝯfirmat ⁊ in his tribus verſibus ponit ſex verba q̃ dño ꝓprie ꝯueniũt (crea) cum ſis creatoꝛ (innoua) cum ſis recreatoꝛ (ne ꝓijcias) cũ ſis attractoꝛ Cañ.j. Trahe me poſt te (ne auferas) cum ſis largitoꝛ (redde) cum ſis ꝓmiſſoꝛ (cõfirma me) cũ ſis ſta bilitoꝛ: ⁊ nõ ꝙ hic ter tangit ſpm̃. P͛mo ibi (ſpm̃ rectũ) Scd̃o ibi (ſpm̃ſanctũ) Tercio hic (ſpũ pꝛincipali) in quo notat̃ tota trinitas que ſpũſſanctus eſt Job.iiij. Spũs ẽ deus ſpũs rectus refert̃ ad filiũ ſpũſſanctus ad ſpm̃ſctm̃ ſpũs pꝛincipalis ad patrẽ qui eſt pꝛincipiũ pꝛincipioꝝ. Pꝛeponit̃ aũt filius patri eo ꝙ p͛mo cadit in noticiam: ⁊ ꝑ ipm̃ cognoſcit̃ pater Job.xiiij. Qui videt me videt ⁊ pa trẽ: ⁊ Job.xvj. Pater manifeſtaui nomen tuũ hoĩbus. Math.xj. Nemo nouit patrem niſi filius ⁊ cui voluerit filius reuelare: vel ideo ter tangit (ſpm̃) qꝫ ter datꝰ eſt diſ ſcipulis.ſ.bis in terra ⁊ ſemel de celo (p͛mo ante paſſio nem) vt habet̃ Luce.ix. Ad ſanandos languoꝛes. Scd̃o poſt reſurrectiõꝫ Job.xx. Accipite ſpm̃ſanctum. Tercio poſt reſurrectionẽ ⁊ aſcẽſionem in die penth. Act.ij. Et ꝫ ſignificat triplex vnctio in puero.ſ.catheciſmi. Bapti.cõ firmatõis epiſcopal: vl ſic (ꝑ ſpm̃ rectũ) innuit̃ veritas (ꝑ ſpm̃ſanctũ) bonitas (ꝑ ſpm̃ pꝛincipalẽ) vnitas.ſ.modus ſpẽs oꝛdo numerus pondus menſura: q̃ ſunt in oĩ re. vt habet̃ Sap.xj. Vel ſic ſpũs rectus bñ oꝛdinat hoĩem ad ꝓximũ: qꝫ rectitudo eſt in ꝯpatõe ad aliũ. ſpũſſanctus oꝛ dinat ad ſe: qꝫ ſanctificat: ſpũs pꝛincipalis ad deũ: vel ſic. (ſpũs rectus) reſpicit iuſticiam. ſpũſſanctus bonã vitam ſpũs pꝛincipalis pꝛincipatũ legitimũ q̃ in plato debẽt cõ uenire ꝫ mõ põt dici illud.ij Abac. Ecce iſte coop̃tus eſt auro ⁊ argẽto ⁊ oĩs ſpũs nõ eſt in viſceribus eius.q.d. nec rectus nec ſanctus nec ſpũs pꝛincipalis: vel ſic ſpũs rectꝰ dꝛ ꝯtra auariciã Amos.iij. Neſcierunt facere rectum the ſaurizantes iniquitatẽ ⁊ rapinã: in edibus ſuis: ſpũſſctũs ꝯtra luxuriã Heb.xij. Sequimini ſanctimoniaꝫ ſine qua nemo videbit deũ ſpũs pꝛincipalis cõtra ſupbiã Eccli.x. Jnitium oĩs peccati ſupbia.

Marginal notes:

R Facies dñi duplex

S Pꝛincipa li ſpũ ꝯfir mari qdru plr põt in telligi.

Quare ter hic ponit̃ ſpũs: ⁊ q̃ re filius ꝓ ponit̃ pr̃i.

T Spũſſan ctꝰ ter da tus eſt diſ cipulis: et q̃d innuit̃ ꝑ ſpm̃ re ctũ ſctm̃ ⁊ pꝛincipalẽ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Proijcit aūt deus multipliciter.

Multiplr dñs ꝓijcit

¶ Peccatum Eſa. xxxviij. Proieciſti poſt tergū tuum om nia peccata mea.

¶ Populum in captiuitatem Hiere. vij. Proijciam vos a facie mea.

¶ Animā in infernū. j. Regū. xxv. Anima inimicoꝝ tuoꝝ rotabit̄ q̄ſi in impetu ⁊ circulo funde.

¶ Feſtiuitates gule Amos. v. Odi ⁊ ꝓieci feſtiuitates ve ſtras.

¶ Ypocritas qui deficiūt in tribulatōe Hiere. vj. Argentū reprobū vocate eos q꞉ dñs ꝓiecit illos.

¶ Ambitioſos. ij. Paral. xxv. Adduxerūt eos ad ꝓruptū cuiuſdaꝫ petre p̄cipitauit itaqꝫ eos de ſummo in p̄ceps q̄ vniuerſi crepuerunt.

14 ¶ **Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te conuertent̄.**

¶ Docebo iniquos) Quarta pars vbi dicit quid reſtituꝰ ꝑſoluat: hoc. ſ. qḋ alijs p̄dicabit: vñ dicit (docebo iniquos vias tuas) ecce qḋ de peccatore fit p̄dicator. q. d. nō acqui ram mihi tm̄ auream ꝑ pn̄iam: ſ ⁊ aureolam ꝑ p̄dicatio nem Dan̄. xij. Qui ad iuſticiam erudiunt multos q̄ſi ſtel le in ꝑpetuas eternitates ⁊ competēter anteqꝫ ſe p̄dicatu rum diceret gratiam ⁊ cōfirmationē petijt: q꞉ nō debet p̄ dicare niſi gratiam habeat Eccli. xx. Homo acharis. qua ſi fabula vana: ꝓpter hoc dictum eſt apl̄is Luce vl. Sede te in ciuitate quouſqꝫ induamini virtute ex alto Michee iij. Repletus ſum fortitudine ſpūs dñi iudicio ⁊ virtute: annūciem iacob ſcelus tuum. Docebo ergo inquit nō iu ſtos: ſ (iniquos) qui doctrina indigent Ezech. ij. Filij ho minis mitto te ad filios iſrl̄: ad gētes apoſtatrices que re ceſſerūt a me Math. ix. Non veni vocare iuſtos: ſ pecca tores: ꝓpter hoc miſſus eſt moyſes ad eos qui erāt in egy pto ⁊ quid docebis eos (vias tuas) dñe nō meas adinuē tiones ſupra vniuerſe vie dñi miſcḋia ⁊ veritas: via miſe ricordie p̄dicāda eſt pctōribus ne deſperent via veritatis vt timeāt: ꝓpter hoc bn̄ dr̄ p̄dicatori Prouer. iij. Miſeri cordia ⁊ veritas nō te deſerāt circūda eas gutturi tuo: vel (vias). i. opa xp̄i vt ea mittent̄ ad Phil. ij. Hoc ſentite in vobis qḋ ⁊ in xp̄o iheſu: vel (vias). i. p̄cepta Math. xix. Si vis ad vitā ingredi ſerua mādata: hec ergo ſunt docē da nō inutilia ſicut docēt ypocrite vane gloriantes Zach. x. Simulacra locuta ſūt inutile. j. Cor. ix. Sic pugno nō quaſi aerem verberās ſupple inanis glorie ⁊ nō inutiliter p̄dicabo ſ fructum faciam: vñ ſequit̄ (⁊ impij ad te ꝯuer tent̄) de malo in bonū Prouerb. xij. Verte impios ⁊ non erunt: vel (ꝯuertent̄). i. totaliter vertent̄ nō in parte ſicut dr̄ de herode Math. vj. Audito eo. i. iohē multa faciebat q. d. nō oīa ⁊ bn̄ dicit (impij) ſm̄ illud Math. xxj. Publi cani ⁊ meretrices p̄cedūt vos in regnū dei. Et nota diffe rentiam q꞉ iniquus dr̄ in ꝓximū impius in deū: peccator in ſeipm̄.

15 ¶ **Libera me de ſanguinibꝰ deus deus ſa lutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iuſticiā tuā**

¶ Libera me ⁊c̄) q꞉ ad p̄dicandū ⁊ docendū neceſſaria eſt libertas: vñ dicit apl̄s. j. Cor. vj. Ego ſub nullius redigor ꝑtāte: ideo libertatē petit cū ſubdit (libera me) ſ q꞉ peſſi ma ſeruitus eſt ſubdi pctis ⁊ p̄cipue peccatis carnalibus que magis notabilia ſunt in p̄dicatōe ſubdit (de ſanguini bus). i. de pctis carnalibus: h̄ dicit Dauid de pctō carnis qḋ ꝯmiſit in berſabee: q꞉ ſupra magis petijt ꝓ pctō homi cidij ſ competit cuilibet p̄dicatori ⁊ doctori qui ſi ſerui xp̄i fiant ſerui corporis ſui: verbū dei alligat̄ in eis ⁊ habēt mu tum os: ꝓpter h̄ dicit apl̄s. j. Cor. ix. Caſtigo corpus meū ⁊ in ſeruitutē redigo ne forte cum alijs p̄dicauero ipſe re probus efficiar. ideo ergo dicit (libera me de ſanguinibus deus deus) dico actor (ſalutis mee) quā opatus es in me dio terre. ſ. redemptōis: vel dator (ſalutis mee). i. ſaluati onis future: ⁊ ſic cum liberatus ero de ſanguinibus (exul tabit). i. cum exultatōe annūciabit (lingua mea iuſticiam tuā) vel de oībus pctis ⁊ oībus penitētibus generaliter p̄t legi (libera me de ſanguinibus). i. de pctis q̄ multa ſunt, ꝓ pter qḋ dicit (ſanguinibus) pluraliter Oſee. iiij. Sāguis ſanguinē tetigit libera me dicit quilibet penitēs (de ſang uinibus). i. ꝑ tuum ſanguinē p̄cioſum (me) de vili ſangui ne (libera) Ioh. viij. Si filius vos liberabit vere liberi eri tis (deus deus ſalutis mee) deus interp̄tat̄ videns ⁊ cur rens: ⁊ ipſe eſt videns ſalutē noſtram ꝑ predeſtinationeꝫ et currens in ſalutem noſtram per incarnationem. Pſ. Exultauit vt gygas ad currendā viam: vel bis dicit (deus deus) vt ſit ſalus q̄ ad intellectū ⁊ q̄ ad affectū ſupra dñs illuminatio mea q̄ ad intellectū: ⁊ ſalus mea q̄ ad effectū ⁊ poſtqꝫ liberauit me (exultabit). i. cum exultatōe lauda bit (lingua mea iuſticiā tuā) tan̄ nō: q꞉ tunc mihi dices q̄ re tu enarras iuſticias meas ⁊c̄. Pſ. Nunqḋ narrabit ali quis in ſepulchro miſcḋiam tuā ⁊ veritatē tuā in ꝑditio nem. q. d. nō Eſa. xxxviij. Non infernus ꝯfitebit̄ tibi neqꝫ mors laudabit te: ſ videt̄ q̄ peccator liberatus a pctō po tius debeat laudare miſcḋiam qꝫ iuſticiā dei q꞉ ꝑ miſcḋiā liberatus eſt: vñ ⁊ alibi dicit dauid miſcḋias dñi in eternū cantabo. Solo. Miſcḋia dei eſt q̄ dñs p̄mo infundit gra tiam pn̄ie: iuſticia aūt eſt q̄ parcit iam penitēti eo qḋ pro miſit: ⁊ hanc dicit ſe velle exultādo laudare. Item oīo eſt p̄lati boni ⁊ p̄dicatoris ⁊ cuiuſqꝫ religioſi vel totius eccle ſie (libera me de ſanguinibus). i. carnalibus parentibus amore quoꝝ vincti ⁊ captiui tenent̄ Michee. iij. Omnia recta ꝑuertitis qui edificatis ſyon in ſanguinibus Abac. ij. Ve qui edificat ciuitatē in ſanguinibus. i. in nepotibus Figura legit̄. j. Reg. xxj. Qr̄ Doech ydumeꝰ interfecit ſacerdotes dñi q̄s alij ſacerdotes ſaul. i. cetera vicia q̄ ſūt ſatellites di aboli nō audebāt tangere. Doech interp̄tat̄ motus ydu meus ſanguineus: hoc eſt amor ꝯſanguineoꝝ qui reuera interficiūt multos de ſacerdotibus dñi: dauid vero ꝓ ſe di cit: nō ꝯgregabo ꝯuenticula eoꝝ de ſanguinibus nec me mor ero nominū eoꝝ ꝑ labia mea. Alit̄ dr̄ de multis Iob xxj. Sublimati ſunt ꝯfortatiqꝫ diuitijs ſemen eoꝝ ꝑma net corā eis ꝓpinquoꝝ turba ⁊ nepotū in ꝯſpectu eorum certe qui nō fuerit liberatus ab iſtis ſanguinibꝰ nō debet annūciare iuſticias dñi: vñ dr̄ (libera ⁊c̄.) ⁊ exultabit lin gua mea iuſticiā tuā). q. d. aliter nō debeo. ſequit̄.

¶ **Domine labia mea aperies: ⁊ os meum annunciabit laudem tuam.** 16

¶ Dñe labia ⁊c̄) Dixerat aūt ſe velle p̄dicare. ſ ne de pre ſumptōe notet̄ deo totū aſcribit cuꝫ ſubiungit (dñe labia mea apies ⁊ os meū annūciabit laudē tuam apies) dan do gratiā ⁊ ſciam loquēdi Sap. xj. Sapia aperuit os mu torū ⁊ linguas infantiū fecit diſertas: verſus iſte dr̄ in p̄n cipio horarū videlicet in inceptōe matutinarū: q꞉ tūc ma xime tentat dyabolus ⁊ nitit̄ impedire dei laudeꝫ Heſter vj. Volunt claudere ora te laudantiū: ideo dr̄ Luc. xj. Qr̄ demoniū erat mutū eo q̄ mutuꝫ fecit a laude dei: libenter aūt aperit os ad lites ⁊ ad alia mala verba Eccli. xx. Aper tio oris illius inflamatio eſt: ⁊ quō petit labia ſua aperiri qui iam tot dixerat nōne apta fuerūt cum dixit (miſerere mei ⁊c̄) Item q̄re nō eſt iſte verſus primus pſ. huius. So lutio ad primū apta fuerūt cum dixit (miſerere mei ⁊c̄) ſ ꝓ ſe. ſ. ad veniā petendū: nunc petit apiri ꝓ alijs docēdis qḋ ꝓmiſerat immediate (docebo iniquos ⁊c̄) Exodi. iiij. Quis fecit os hoīs: aut quis fabricatus eſt mutū ⁊ ſurdū videntē ⁊ cecū: ꝑge ergo ⁊ ego ero in ore tuo: doceboqꝫ te quid loquaris. Ad ſcḋm dico q̄ iō nō eſt primus hic ver ſus: q꞉ multū debet cucurriſſe ⁊ vidiſſe de biblia qui vult alijs p̄dicare (⁊ os meū annūciabit laudē) qḋ p̄us annū ciauit blaſphemiā. q꞉ pctā ſ h̄ mutatio dextere excelſi: iō dr̄ Eſa. liiij. Lauda ſterilis q̄ nō paris decanta laudem et hymnū q̄ nō pariebas: qm̄ multe filie deſerte magꝰ qꝫ eiꝰ q̄ habet virū ſterilis iam. i. aīa q̄ prius nō habuiſti fructū: dr̄ etiā verſus iſte ter a quibuſdā: q꞉ annunciāda eſt laus dei ante mortē deuote: poſt mortē deuotius reſurrectio neꝫ deuotiſſime. Itē eccleſia petit (dñe labia mea). i. duo teſtamēta apies mihi ad intelligēdū ⁊ p̄dicandū Col. iiij. Orate ſil̄ ⁊ ꝓ nobis vt deus aperiat nobis oſtium ſermo nis ad loquendū. De iſtis labijs eccleſie dr̄ Can̄. iiij. Fa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nus diſtillans labia tua ſpōſa. Item (labia) eccleſie ſunt ipſi doctores q̄s eccleſia petit apiri ne mala vita claudat. Prouer. xxviij. Aperient labia mea vt recta p̄dicent. Itē petit eccleſia (labia) ſua apiri nō in p̄nti ſolum: ſ; in futuro. ſ. in die iudicij qn̄ labia reproboꝝ erūt clauſa Math. xxij. At ille obmutuit: ⁊ tūc ſine fine ⁊ ſine interpellatōe laudabit eccleſia ſpōſum. Pſ. Repleat̄ os meū laude. Itez ſemp laus eius in ore meo Job. viij. Deus nō ꝓiecit ſimplicitatē ⁊ nō porriget manū malignus donec impleat̄ riſu os tuum ⁊ labia tua iubilo: ideo tibi laudes offerā: q2 nō vis amodo ſacrificiū pecudū: h̄ eſt qđ ſequit̄.

17 ¶ Qm̄ ſi volitiſſes ſacrificiū dediſſem: vtiq3 holocauſtis nō delectaberis.

¶ Qm̄ ſi voluiſſes ſacrificiū) pecuduz (dediſſem) ſicut eo tpe ꝓ expiatōe pc̄ti dabat̄: ſ; ego videns in ſpū tp̄s q̄ iſta ceſſabunt ſcio ꝙ nō vis ꝙ dem ſacrificiū: q2 nec etiā (holocauſtū) qđ maius ⁊ dignius vis recipe: q2 vtiq3 holocauſtis nō delectaberis (ergo nec ſacrificijs. Alia lr̄a planior eſt q̄ ſic haber (nō eīm vis vt feriā victimā) q2 ſi peccat hō nō ideo eſt puniēdus bos ſ; hō Eſa. lxvj. Qui imolat bouem q̄ſi qui interficit virum: ⁊ q̄ mactat pecus q̄ſi qui excerebrat canē Michee. vj. Nunquid placari pōt deus in milibus arietū. q. d. nō quō ergo Rom̄. xij. Obſecro vos p miſcōiam dei vt exhibeatis corpa vr̄a hoſtiā viuentē ſanctam ⁊ deo placentē: multi dicūt (ſi voluiſſes) me (ſacrificiū) intrādo religionē (dediſſem). q. d. ſi deo placeret ego intrarem (vtiq3 holocauſtis) vbi natura ſil' cum vicio deſtruit̄ p indiſcretionē (nō delectaberis) Eccl'ſ. iiij. Multo melior eſt obediētia q̄3 ſtultoꝝ victime: vn̄ poſt habet alia lr̄a holocauſtū non tibi placet. Quid ergo placet deo ſequit̄.

18 ¶ Sacrificium deo ſpūs cōtribulatus: cor cōtritum ⁊ humiliatum deus nō deſpicies

¶ Sacrificiū deo ſpūs ꝯtribulatus). q. d. nō que ſūt hoīs vult deus: ſ; ip̄m hoīem. ij. Cor. vl. nō quero q̄ vr̄a ſunt ſ; vos: ⁊ dicit (ſpūs) nō corpus: ⁊ vt habet̄. ij. Ad Thim̄. iiij Exercitatio corpis ad modicū vtilis eſt ſupple cum ē corporis tm̄: q2 cum corpus ⁊ ſpūs ſil' exercitant̄ tunc valde vtile eſt: vn̄ dicit hic (ſacrificiū deo ſpūs cōtribulatus). i. cum corpe tribulatus p pn̄iam vt ſpūs dolore ⁊ corpus labore afficiat̄: ⁊ expones qđ dixerat ſubiungit (cor ꝯtritū ⁊ hu. deus nō deſpicies) lyptote eſt minꝰ dicit ⁊ plus ſignat imo aſpicies ⁊ reſpicies Eſa. lxvj. Ad quē reſpiciā niſi ad pauperculū ⁊ ꝯtritū ſpū ⁊ trementē ſermones meos Dan. iij. In anio ꝯtrito ⁊ ſpū humilitatis ſuſcipiamur ⁊c̄ Mathei. v. Beati pauperes ſpū (cōtritū) ecce ꝯtritio (humiliatum) ecce ꝯfeſſio vbi hoīs cor humiliat̄ multū. hec duo tāgit Eccl'ſ. vij. Memēto ire q̄m non tardabit: humilia valde ſpm̄ tuū: memēto ire vt ꝯteraris dolendo de pc̄tis: humilia valde ſpm̄ tuū: vt ꝯfitearis: nec ꝓ ꝯfuſiōe dimittas ꝯfeſſionem qđ ſupbia eſt. Item qđcūq3 bonū opus ſacrificiū eſt deo Eccli. xxxv. Salutare ſacrificium eſt attēdere mādatis ⁊ diſcedere ab omni iniquitate Baruch. ij. Aīa q̄ triſtis eſt ſup magnitudinē mali ⁊ incedit curua ⁊ infirmis ⁊ oculi deficiētes ⁊ aīa eſuriēs dat tibi gloriam ⁊ iuſticiam dn̄o Eſa. lvij. In ſancto habitās cum ꝯtrito ⁊ humili ſpū vt viuificet ſpm̄ humilium. Et nota ꝙ eſt etiā mala ꝯtritio. ſ. deſperatio ⁊ accidia ⁊ nimis aſpera ⁊ increpatio. De prima. ſ. de deſperatōe ⁊ accidia Eſa. lxv. Vos pre ꝯtritōe ſpūs vlulabitis. De ſcđa. ſ. de increpatōne aſpera Prouer. xv. Lingua placabilis lignū vite q̄ aūt immoderata eſt ꝯteret ſpm̄: res aūt arida de facili ꝯteritur Num̄. xxj. Anima vr̄a arida eſt ſpūs autē Job nō fuit aridus q̄ dixit cap. v. Indignatio ebibit ſpm̄ meum: qđ eīm ariduz eſt ebibi nō pōt: nō aūt de iſta ꝯtritōne mala: ſ; de bona dr̄ (cor ꝯtritum ⁊ humiliatū deus nō deſpicies) hn̄ ꝯtritus ⁊ humiliatus videbat̄ abrahā qui dixit Gen̄. xviij. Loquar ad dn̄m meum cum ſim puluis ⁊ cinis: ſ; q2 extra muros hierl'm. i. extra vnitatē eccleſie nō eſt locus ſacrificiorum. vt habet̄ Deut. xij. Non petit muros hierl'm ſpūalis. i. eccleſie edificari: vn̄ ſequit̄.

Mala cō tritio duplex.

¶ Benigne fac dn̄e in bona voluntate tua ſyon: vt edificent̄ muri hierl'm. 19

¶ Benigne fac dn̄e) Quinta ps ⁊ h̄ qđ dicit (benigne) pōt eſſe nomen vel aduerbiuz vt ſic dicat̄ o (benigne dn̄e fac vt edificent̄ ⁊c̄) vel aduerbiū vt ſic dicat̄ (o dn̄e fac benigne ⁊c̄) ⁊ ſatis redit in idem: benignus eīm eſt dn̄s ⁊ ideo etiā benigne facit Joel. ij. Benignus ⁊ miſericors eſt patiens ⁊ p̄ſtabilis ſup malicia Jone. iiij. Scio q2 tu es deꝰ clemēs ⁊ miſericors patiēs ⁊ multe miſeratiōis ⁊ ignoſcēs ſup malicia clemēs in creādo: miſericors in recreādo: patiens in expectādo multe miſeratōnis in ꝯſolando: ignoſcens in ꝯſeruando. Dicit ergo (benigne fac dn̄e ſyon). i. eccleſie (in bona voluntate tua) duplr̄. ſ. gratis vt nō ſibi meritū arrogare videat̄: vel (in bona voluntate tua). i. vt ei des tuam bonā voluntatem: h̄ eſt eīm benigne agere cū ea nō multiplicare aurum vel p̄bendas: vt ſic (in bona voluntate tua edificent̄ muri hierl'm). i. ſacra eccleſie vel p̄lati. ſm̄ illud Eſa. xxvj. Saluator ponet̄ in ea murus ⁊ antemurale. ⁊ Can̄. vl. Ego murus ⁊ vbera mea turris Eſaie. lxij. Sup muros tuos hierl'm ꝯſtitui cuſtodes: vel (muri hierl'm) ſpūalis. i. eccleſie militātis ⁊ laborātis vt cōſtituat̄ celeſtis hierl'm: ſunt fides ſpes charitas. ſ. abraham: yſaac ⁊ iacob. Muri aūt celeſtis hierl'm: ſunt cognitio pax ⁊ charitas: q̄ nunq̄3 excidit ⁊ de vtriſq3 petit vt edificent̄ verſus ſequēs pōt legi triplr̄. Primo de eccleſia militante Scđo de paſſione xp̄i. Tercio de eccleſia triumphāti.

¶ Tunc acceptabis ſacrificium iuſticie oblatōes ⁊ holocauſta: tunc imponent ſup altare tuum vitulos. 20

¶ Tunc). i. muris eccleſie militātis ꝯſtitutis firmiter ſup firmam petram xp̄m (acceptabis ſacrificiū iuſticie). i. iuſticia erit tibi ſacrificium acceptabile (oblatōnes). i. martha ⁊ ei ſil'es qui ſe totos offerunt (⁊ holocauſta) pfecti ⁊ ꝯtemplatiui. ſ. maria: ⁊ ei ſil'es qui ſe totos offerunt erunt tibi acceptabile ſacrificiū (⁊ tunc) ſacerdotes (imponēt). i. inſtruēt (vitulos). i. adultos ⁊ laſciuos (ſuper altare tuum) in fide vel p̄lati ⁊ maiores eccl'ie imponēt (vitulos). i. p̄dicatores mugitibus. i. p̄dicatōe orbem implētes (ſup altare tuum). i. in eccleſia militanti: alludit hyſtorie: cū dicit (imponēt vitulos ſup altare) vel de paſſione xp̄i: tunc cum aduenerit tp̄s gr̄e nō accipies ſacrificium pecudum (ſ; acceptabis ſacrificium iuſticie). i. paſſionem xp̄i (oblationes) minores (⁊ holocauſta) eos. ſ. qui abnegantes ſemetipſos xp̄m nudum nudi ſequunt̄ (tunc imponēt ſup altare tuum). i. ſup corda ſua (vitulos) labioꝝ. ſ. laudes. i. te ex toto corde laudabunt Oſee vlt. Reddemus vitulos labioꝝ noſtroꝝ: vel de eccleſia triumphāte: ſic (tūc). i. ꝯſtitutis muris celeſtis hirl'm. ſ. cognitōe pace charitate: qđ erit qn̄ videbimus euz facie ad faciem (acceptabis ſacrificium iuſticie). i. laudis q̄ iugis erit. Pſ. Beati qui habitāt in domo tua dn̄e in ſecula ſeculorum laudabūt te (oblatōnes). i. minores ſancti (⁊ holocauſta). i. maiores q̄s ignis diuinus coctos aſſumet. i. feruor charitatis erūt tibi acceptabiles (⁊ tūc) angeli tui meſſores vel ap̄li ⁊ alij p̄dicatores (imponent vitulos). i. pp̄los a iugo pc̄ti ſolutos q̄s ipſi p̄dicatores ꝯuerterūt ad fidem (ſup altare tuum). i. in celeſti hierl'm: de q̄ dr̄ in canone miſſe. Jube hec pferri p manus ſancti angeli tui in ſublime altare tuū ⁊c̄. Nota ꝙ petit hic edificari muros hierl'm ſ; clerici deſtruunt eos ⁊ reedificāt muros hiericho Joſue. vj. Maledictus vir coram dn̄o qui ſuſcitauerit ⁊ edificauerit ciuitatem hiericho. iij. Reg. xvj. Edificauit haiel de bethel hiericho: haiel interp̄tat̄ viuēs deo ⁊ ſignat clericos: bethel domus dei. q. d. de bonis domus dei edificāt clerici hiericho. i. mūdum ⁊ ea q̄ in mūdo ſunt. Item nota ꝙ muri hirl'm primo fuerūt reedificati p ſalomonem qui interp̄tat̄ pacificus: pax eīm hn̄ munit eccleſiā ⁊ aīam fidelem: q2 in pace factus eſt locus eius qui eſt murus ⁊ antemurale: ſ; ꝙ ſalomon edificauit ioas deſtruxit: vt habet̄. ij. Paral. xxv. Joas interp̄tat̄ tpalitas q̄ ea q̄ pacis ſunt deſtruit: vn̄ dr̄ Gen̄. xiij. Q2 loth ⁊ abraham nō quibant habitare cōiter

Figura
Muri ierl'm deſtructi ⁊ reedificati fuerūt ml' totiēs ⁊ q̄d ſignificat ſpūaliter

erat eñ̃ ſubſtãtia eorum multa. Iterum reedificati ſunt p oziã.iiij. Regũ.xv. Et poſtea deſtructi p nabuzardan. ſicut habet̃ in fine Regũ. Ozias interp̃tat̃ videns deum ꝛ ſignat fidem q̃ reedificat qd̾ tẽpalitas deſtruit: q: vt dicit Hiero. Qui habet veram fidem de deo: nõ cupit in his miſerijs locupletari ſ; qd̾ edificat fides deſtruit voluptas carnis in quibuſdaꝫ q̃ p nabuzardan deſignat̃ qui interp̃tat̃ princeps coquorum. Poſtea aũt reedificati ſunt p neemiam qui interp̃tat̃ ꝯſolator vel ꝯſolatio: ꝛ ſignat flagelluꝫ dñi: de q̃ in pſ. Virga tua ꝛ baculus tuus ipſa me ꝯſolata ſunt. Flagellum aũt ſiue diſciplina reedificat ꝙ carnis voluptas deſtruxerat: ſ; poſtea deſtructi ſunt muri ab antiocho rege ſyrie: ſicut habet̃.j. Mach.j. Syria interp̃tatur ſublimis ꝛ antiochus ſilentium paupertatis ꝛ vtrunq; ſupbiam deſignat q̃ ꝛ ſe eleuat ꝛ paupertatem quã habet ſilet: qd̾ aũt habet diuitiarũ oſtentat h̾ frequẽter deſtruit quicquid auſteritas diſcipline edificauerat: q: ipſis bonis opibus inſidiat̃ vt pereãt. ſicut dicit Aug. ꝛ Greg. Valde cauendum eſt vicium qd̾ de victoria ſurgit viciorũ: poſt deſtructionem aũt antiochi reedificauit iudas machabeus: vt habet̃.j. Mach.iiij. Iudas iterp̃tat̃ ꝯfeſſio. machabeus bellator: h̾ eſt ꝓprie fragilitatis ꝯfeſſio q̃ ꝓprie bellat ꝛ pugnat ꝯtra ſupbiam ꝛ humilitatem inſtruit ꝛ ꝯſtruit vl̾ ſignat pñiam q̃ bellatrix eſt generaliter ꝯtra vicia. Deinde deſtruxit eos Tytus qui interp̃tat̃ bonus aut lutũ: ꝛ ſignat hypocritas qui intra vident̃ boni: intus autem ſunt lutum. Vñ dicit eis dñs Matth.xxiij. Ve vobis ſcribe et phariſei ypocrite: q: ſiles eſtis ſepulchris dealbatis q̃ a foris parent hoibus ſpecioſa: intus aũt plena ſunt oſſibus mortuorum ꝛ omni ſpurcitia: ſic ꝛ vos a foris quidẽ paretis hoibus iuſti intus aũt pleni eſtis ypocriſi ꝛ iniquitate ꝛ poſtea reedificauerũt .i. tranſitores ſeculi: deinde deſtruxit penitus Adrianus equeſtris. i. nobilitas et militia p̃latorꝫ (Tũc acceptabis) Nota ꝙ dñs acceptat (ſacrificiũ iuſticie) in laicis oblatões in clericis (holocauſta) in religioſis (vitulos) in p̃latis Oſee vl. Reddemus vitulos labiorum noſtrorũ. Et nota ꝙ dicit ſingulariter. (ſacrificiũ) oia q̃ ſequũt̃ dicit pluraliter. ſ. (oblatões ꝛc̃) in quo notat̃ ꝙ dñs plura poſtulat ꝛ requirit a clericis ꝛ religioſis ꝛ p̃latis q̃ꝫ a laicis.

Pſ. lj.

Pſalmus LI

1 QVid gloriaris in malicia: qui potens es in iniquitate.

Titulus. In finem intellectus dauid cũ veniſſet doech ydumeus ꝛ nũciaſſet ſauli venit dauid in domũ abymelech. ad l̾ram tangit hyſtoriam q̃ habet̃.j. Re.xxj. De fuga Dauid in nobe: ſ; melius eſt vt myſtice exponat̃ prius egit ꝓpheta de venia penitentiũ: hic autẽ agit de penis impenitentiũ qui gloriant̃ in malicia ꝛ ſignant̃ p doech ydumeũ: doech eñ̃ interp̃tat̃ motus ydumeus terrenus: q: tales ſemp mouent̃ ad terrena ꝛ ꝓcurãt tradere ſanctos morti: ſicut doech ſacerdotes nobe: qd̾ innuit̃ i titulo. ſpecialiter aũt exponit̃ de antixp̃o qui p doech ſignificat̃ ꝛ d̾r doech. i. motus taꝫ paſſiue q̃ꝫ actiue. paſſiue: q: ipſe mouebit̃. i. cito tranſibit. Pſ. Vidi impiũ ſuperexaltatuꝫ ꝛc̃. ꝛ tranſiui ꝛ ecce non erat. Actiue q: ipſe mouebit. i. inquietabit omnes fideles. Et nota ꝙ pſ. iſte principiuꝫ eſt ſcd̾e quinquagene: nec ſine cauſa. q: p antithiteſim r̃ndet principio prime quinquagene qd̾ eſt pſ. ille. Beatus vir. in illo eñ̃ agit̃ de xp̃o qui eſt caput oim bonorũ: cuius mẽbra ꝓdierunt ad ortum anteq̃ꝫ ipſe: in iſto aũt agit̃ de antixp̃o qui eſt caput oim malorum ꝛ eius membra ꝓdieſt ad ortum ante ip̃m in illo agit̃ de capite totius miſerationis. ꝛ ideo prima quinquagena terminat̃ in pſ. Miſerere in iſto agit̃ de capite totius ꝑditõis: idcirco quinquagena iſta terminat̃ in pſ. Iudicij ꝛ damnatõnis. ſ. miſc̾diam ꝛ iudicium in cuius fine d̾r de ꝑditione malorum. In matutino interficiebã omnes pctõres terre vt diſꝑderem de ciuitate dñi oẽs opantes iniquitatem vbi ponit̃ p̃teritũ p futuro. ſ. interficiebam ꝓ interficiam. Sunt aũt in pſ. iſto quatuor partitiões. Primo inuehit̃ in doech vt fideles roboret. Scd̾o agit de celeri fine iniqui: ibi (ꝓpterea deus deſtruet te) Tercio de deiectõe eius ponit irriſionem: ibi (videbunt) Quarto dicit quõ eccleſia ꝯtra eam bonus ſe habeat (ego aũt) Dicit ergo ad antixp̃m ſiue ad quemlibet antixp̃ianum (quid gloriaris ꝛc̃.) ꝛ primo redarguit eum de tribus malis videlicet de mala voluntate: de mala ptãte: de mala opatõe: de quibus dicit Boetius. ꝛ ſi alijs verbis triplici infortuito vrget̃ humana natura. ſ. ꝙ vult malum ꝛ põt ꝛ facit voluntas notat̃ cum dicit (quid gloriaris in malicia) ꝛ in alijs pluribus locis. ptãs cum ſequit̃: (qui potens es in iniquitate) opatio ibi (feciſti dolũ) Itẽ arguit eum ꝙ peccauit cogitatõe locutionẽ mentis leuitate p̃cipiti dilectione: indiſcreta p̃electione ꝛ obſtinatione: cogitatio ꝛ locutio mentis ꝛ leuitas ꝛ p̃ceps dictio ꝛ obſtinatio notat̃ cum dicit.

Tota die iniuſticiã cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum. 2

Tota die iniuſticiaꝫ cogitauit) ecce cogitatio p h̾ qd̾ dicit (cogitauit) locutio p hoc ꝙ dicit (lingua) mentis leuitas ꝛ p̃ceps dictio in cogitatõe horum verborum (cogitauit lingua) lingue eñ̃ nõ eſt cogitare. ſ; cordis: ſed in coniunctione iſtorum notat̃ ꝙ q̃ꝫcito cogitat: tam cito loquit̃ ſicut d̾r Eccli.xxj. In ore fatuorum cor illoruꝫ. obſtinatio autẽ notat̃ in hoc qd̾ dicit (tota die). i. ſine intermiſſione in quo ꝑſeuerãtia in malo q̃ eſt obſtinatio intelligit̃ p̃electio notat̃ ibi.

Dilexiſti maliciam ſup benignitatem: iniquitatem magis q̃ꝫ loqui equitatem. 3

Dilexiſti maliciam ſup benignitatem iniquitatẽ ꝛc̃) Poſtea ſpecificat tria pctã lingue de quibus arguit eum. ſ. loqui inique indiſcrete ꝛ doloſe: de primo dicit (q̃ꝫ loqui equitatem). q. d. hoc nõ vis. De ſcd̾o ſequit̃.

Dilexiſti omnia verba precipitationis: lingua doloſa. 4

Omnia verba p̃ci.) indiſcrete loquendo. De tercio addit (lingua doloſa) hec ergo notant̃ in hac prima partitõne. Cum admiratione ergo magna querit ꝓpheta ab antixp̃o vel quolibet eiꝰ membro (quid gloriaris in malicia) q. d. hec eſt magna dementia: ſicut ſi auis gloriaret̃ in laqueo: aut piſcis in hamo in quo captus eſt Eccl̾s.ix. Sicut piſces capiunt̃ hamo: ꝛ ſicut aues comp̃hendunt̃ laqueo: ſic capiũt̃ hoies in tpe malo: pctm̃ eñ̃ eſt hamus q̃ capiunt̃ hoies Abac.j. Facies hoīs quaſi piſcis maris: ꝛ poſt de dyabolo ſubdit: totũ in hamo ſubleuauit. Aug. in libro de agone xp̃iano. Gaudet piſcis qñ hamum nõ videt ꝛ eſcam deuorat: ſ; cum piſcator eum adducere cepit: viſcera eius torquent̃ in primo. i. primũ: deinde ab omni leticia ſua p ipſam eſcam de qua letatus eſt ad ꝯſumptionẽ trahit̃: ſic ſunt oẽs qui de tẽpalibus bonis beatos ſe putãt: hamũ eñ̃ acceperũt ꝛ cum illo ſibi vagant̃: veniet tp̃s qñ ſentiẽt quãta tormẽta cum auiditate deuorauerũt pctm̃ eñ̃ hamus eſt quem hõ in hac vita deuorat: ꝛ ſic in fine piſcãte dyabolo extrahit̃ ꝛ torquet̃. Item nõ eſt gloriãdum in malicia: ſ; potius flenduꝫ: q: ſicut dicit Hiero. Nihil adeo deo diſplicet ſicut ceruix erecta poſt pctm̃: et quõ liceret gloriari in malicia cum nõ liceat gloriari in ſapiẽtia vel diuitijs vel fortitudine. Vñ Hiere.ix. Non gloriet̃ ſapiẽs in ſapia ſua: ꝛ nõ gloriet̃ fortis in fortitudine ſua: ꝛ nõ gloriet̃ diues in diuitijs ſuis Eccli.xix. Qui gaudet in iniquitate ꝛ in malicia denotabit̃. i. de nota xp̃i delebit̃. ſm illud Deleant̃ de libro viuentiũ (qui potẽs es in iniquitate). i. in ebrietate ꝛ alijs pctis Eſa.v. Ve qui potentes eſtis ad bibẽdum vinum viri fortes ad miſcẽdum ebrietatem (vel iniquitas) d̾r ſubſtãtia terrena Luce.xvj. Facite vobis amicos de mãmona iniquitatis: ꝛ dicitur iniquitas quia non equalem faciem habet: modo enim fortuna arridet homini modo ſe ſubtrahit Geñ.x. Nemroth cepit eſſe potens in terra. Nembroth interp̃tatur apoſtata ꝛ ſignat dyabolum. De diabolo (quid gloriaris in malicia) ad tuam ſuggeſtionem ꝑpetrata Prouerb.ij.

Qualiter hoies capiunt pctõ ſicut piſces hamo.